

"לייהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.

וכך הוא אומר:
"כי נר מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משוואות- יצחק

דפי עיר

במפרשים

וילע"י מ.מושקוביץ * משוואות- יצחק 79858 ד.ב.שדה-גת * טל': 08-8616173 * פקס: 08-8616174

פרק שנות תשע"ט

ו. (ויה) ויגש אליו יהודה.

פרק מוד', פסוק יח': כבבנעו המפטט מהרין ליקם ה'ת נימין לעבד, ולחמי צותקים מפני סירלה, נתרחק מלחמת ונגס סוח לבדו לא יוסף לדבר עמו, כי עליו מוטל הדבר לנайл ה'ת נימין: ידבר נא עבדך דבר באזני אדרני. תacen לפרכ לפניך צעד עמה כס סמלין ציוויס גדברס לאי, חצצ'ו צמלה ציוסף מיינו מבין גלונים, וכעדות סכתוויס וכס ל' יוש כיווניע יוסף (עליל מ"ג כ"ג), וכל כבדרו סבלן מעילאס נטרד ומירן התר שטמו ליט' לא לחיז' הכל חכםיס הנמאנו וכו', וולד ספק בלבב טהורי יcin יוסף גלzon עדרי, ומ'ם גס החרי סטוזינס לפניו קכבר ככלומרתו והלעער כלערתו תמהמתה הלאס סיטו מכיר מפקחת ווענייסס, ודרחותם עתה הצנת הכטפ פעם סית בחרמתהויסס וועלילת הגביע, נתחזק בלבב סקפק זיט' כל מעז יוסף עיין נסתר וכוונה מיומחת להרע עמס, מ'ז בלין עס לצאר הלהרים ספחים צמא לצזר הכלן. لكن מלחו' לנו ליזודה התקה לא יוסף ולבדר עמו פה לא פס בליל, כדי סיגיש דברי להזין יוסף כמו סחומרט ממעך צלי הנטקה, כי חצצ' גס כון הלו' סמלין ל' יעטיק דברי כמפטט, כי התרי כל הקוות הוּתס ל' יהמין עוד לטס הלאס מעדי המלך, ול'ה המלך הזהני הדווי, וחצצ' יסודה עכיפ הס יוסף יחלט עוד צ'ו היינו מבין לזונס, ה'ז יכו המילין תרנס דברי. ולפי סנראה לו כחוות פיטס לדבר פה לא פס לפניהם המושל, אבל יתר הפק גענדך: כי במור בפרעה. ירמ' מי לדבר לפניך כמו לפניהם, כי הטא מושל כפרעה ופרעע כמו:

וילע"י

1. אה אקייא את רכערן ההצטי כי ויה הזה ?
2. רכערן אספיק אלכיאות את התזהות ויה, אה הווא הווא הווא הווא הווא הווא ?
3. אה הווא ?
4. הווא ?
5. אה הווא ?

* * *

בהתודע יוסף וגוי. פרוש בשכיל התודעה זו
אל אחיו פרוש הפרת דבר קרי
שיכירנו ונצדיקו כי הוא יוסף וברור זה אזכיר
להזכירם במקירתו ולא רצה לו לזלול באחיו
שיזיהו אוקטם בךבר נבלה בזוזו למperf אחים,
ואמר בסוף ויתן את קלו בכי וישמעו
מצרים וגוי הרי זה מגיד כי מה שפגע הולמת
בהתודע לאחיו לא צהו כי הוא גרא בקהל
ושקעו כל העיר את תךבר אלא לצד בשות
אחיו הוא שעשה מטעם הנזיר:

ב. אור החיים.

פרק מה', פסוק א':

א) **לא יכול יוסף להתפקיד.** פרוש שלא עצר
כח למטען עד שייצאו כל הגאנדים
מעצמן וקראו בקהל גדול הוציאו כל איש
פרוש במירה לא שיאמרו לנו לצאת כי
בשיצאו מעצמן יצאו מעתון ולא סבל אנך
זמנ ההוראה, ואמר ולא עמד פ' לא נתקעכבר
איש אלא במדה פך יצאו יחד:

מ' 1.

האקדם?

2. **האם זה מפה se ויסוף ik kf?**3. **את מזיאק צעה ויסוף kf גרעין החץ כאכאים?**4. **האם זה הסתיכ ויסוף akm AN האכאים הסוקאים ikot?**

* * *

ג. ספרנו עם פירוש הרב י. קופרמן.

פרק מה', פסוק א': (א) **להתפקיד לכל הגאנדים עליי.**
להתפקיד התפקידים
מספיק לברר עסקי "כל הגאנדים עליו".

1. הלמ"ד ב"כל" פירושו עבור או לטובת.
כלומר, רצונו העוז לגנות עתה לאחיו שהוא
יוסף לא ניתן לטפל בענייני כל אלה
שבאו אליו בענייניהם. וזה כפירוש רכינו לעיל
יחב ד"ה נצבים עלי: כי המתינים אצל
אדם לדבר עמו ייקראו "נצבים עליו".

מ' 1.

את ויאק אקין כהנני AN הא怯 "ערגיאט"?

2. **האם זה מפה se ik מפה se ויסוף?**3. **אייה אסקנה אסקנית ריתן kf נאות akf נאות?**

* * *

ד. נוסחת ברכה.

פרק מה', פסוקים יט', יב', יג':

רדחה אליו. (מ"ה ט').

ויעקב אמר לבניה רדו שמה (למצרים, פ' מקץ, מ"ב ב') וכותב רשי' שם
בזה הלשון, רדו שמה, ולא אמר לכיה רמו למאთים ועשר שנים שישתעבד
למצרים, כמו רדו רדו, עכ"ל.

והנה אם לרמזים, אפשר להוסף "רמו על רמו" בדברי יוסף כאן אמר
"רדחה" ולא בוא, כי מן אין מאמיר יעקב רדו שמה עברה כמו שנה עד
עתה, כי שתי פעמים הלו כו מביתם, והתחממו בביתם אחר שבגה כמו
שאמרו לו לא התהמןנו (פ' מקץ, מג י') ונשאר מן מאתים ועשר שנים
— מאתים וחמש — כמו רדו רדו, וזה מרומו ומה שאמר "רדחה", אליו.

ואמנם בכלל, זה וזה (רדו ורודה) אינם רק רמו ברכה יعن כי ההליכה
מאץ כנען למצרים תכמה בלשון ירידת מפני שהיא (מצרים) עומדת
במורד לגביה ארץ כנען. וכשה מצינו הלשון וירד אברם מצרים (פ' לך, י"ב
י'), יוסף הורד מצרים (פ' ישב, ל"ט א'), ועוד.

זהנה עיניכם הרואות כי פי המדבר אליכם והגדתם לאבי

את כל כבודך במצרים ואת כל אשר רואיתם (מ"ה י"ב י"ג)

המשך הענינים בסיפורו מדברו בפיו עם בקשתו מהם להודיע לאביו מכל אשר ראו — אפשר להסביר, משם דקשה לאדם המנוסם שבעצמו ידבר ויציר את כבודו וגדולתו בעולם, ואין זה מן המדוות המשובחות ולא מן הנמוסים כמו שכחוב, יהלך זר ולא פיך (משל, כי' ב'). וזהו שאמר להם, הנה עיניכם רואות כי פי המדבר אליכם ועל כן קשה עלי לתאר בפי מכבודך פה, אבל אתם תגידו לאבוי מכל כבודך כפי שרואיתם.

וזאת צוית זאת עשו. (מ"ה י"ט).

ואעפ"י שדי ה' לו לחת לו רשות על זה, בלי צוי — אך אפשר לומר, שכנות הצוין הוא, מפני שהוא, כי יכול להיות שלא יאהה يوسف להוציאו מן הארץ בשעת רעבון מני אוכל ואשררי דברים — لكن הבטיח זה ע"ז צוין, וכל זה הוא לאבהיר אל يوسف ולכל עניינה.

ולכן

1. אהן הכאן ונח הכאן אף כאן?
2. איך לך אתייסיטן הכאןיכם כאן?
3. מהה צוים כאן עני יאלך הכאןיכם?
4. איך הכאן עני הכאן נזאך את זכרי וויסט מסוקים ים, י"ג?
5. מה חיזען מסוק י"ג?

* * *

קצת על ידי מלחמה של שמעון ולוי, וישועת ה' עוז להם, כמו כן בחונכה היה על ידי מלחמה של השמונהו ובניו, והשם יתרברך עוז להם למסורת 'גברים' ביד חלשים' כר', מה שאין כן בפורים לא היה שום סיווע החתונניים. ולהכי בחונכה דהיה על ידי מעשה דשמעון ולוי בשכם, שהם גרמו בשכם לפועל שהייה לבנייהם ישועה כדוגמתם לשכם, لكن היה בחונכה הנס על ידי השמונה ובניו, דהיינו כהנים שבאו משפט לוי, שכן בשכם היה לוי הלוחם, וגם כן במלחמות חנוכה היה אחד מבני מתחיהו שמו 'שמעון' נזכר בספר יוסףון (פרק כו), שהוא כובש המלחמה על ידי שמעון כמו בשכם.

ה. קדושת לוי.

פרק מה' פסוק נב': וכמו שישראל היה אף על פי כן תחת רשות פרעה, כפירוש רש"י בפסוק (לעיל מא, מ) 'דך הכסא אגדל מך', כמו כן מרדכי שיצא מבניימין, אף על פי שנתעללה, היה תחת רשות אחשוריוש, כאמור חכמיינו ז"ל (מגילה יד, א) הכא אכתי עבדי אחשוריוש אמרנו לבניימין במה שנתן המש הילופת שמלות, שמרדיyi שיצא מודרעו שוה לו. מעתה נראה לי, דכל מעשי שבטי י"ה הקדושים והטהוריים סימן טוב לבנים (ע"ז תנומה לך לך, ט; רמב"ן לעיל יב, ז), יוסף רמז לגאות מרדכי וישראל מהמן הרשע כר', כמו כן שמעון ולוי בהrigתם לשכם רמזו גאות חנוכה מאומה הרשעה. דממש דומה לו, כמו דברי שכם היה

ולכן:

1. הכאן עני כי וויסט ה' היה זאנקי כי אם מחת הכאן, מהה זאנק?
2. מה הכאן עני את אלקי, זאנק?
3. איך אערן וויסט שוכים הכאן סכא?
4. איך הכאן קראך את אערן וויסט הוריכת?
5. מה הכאן הכאן היסאו? פון מראכת גפאליכת ותקאך וויאת הכאן הכאן?